

LAWO
CLASSICS

BENTE ILLEVOLD – EUPHONIUM

KLANGEN FRA DE DYPE SKOGER

ANDERS KREGNES HANSEN – PERCUSSION

— Fra Rørostrakternes brede Fjeldvidder i Nord til Mjøsens Flatbygder i Syd strækker sig en mæktig Fjeldrevne gjennomstrømmet av Norges største Elv Glommen. Det er Østerdalen (...) Men jamnbredd med Glomdalen og bare skilt fra denne ved en milsbred Kjøl strækker sig fra Trondfjelds sydøstre Skraaninger og like til Aamot den østligste og dypeste av Østerdalens Fjeldrevner, tolv Mil lang, gjennomstrømmet først av Tyslas og saa av Renas Strøm, som ved Aamot forener sig med Glommen. Det er Tyldalens og Rendalens fagre Dalføre, nordre Østerdalens ældste, fruktbareste og vakreste Bygdelag.

J.B. Bull (1916)

KLANGEN FRA DE DYPE SKOGER

Klangen fra de dype skoger er klangen av et menneske som ikke skiller sin identitet fra sin musikk. Det er en klang tuftet på enkle oppvekstkår med gode verdier, i et samfunn hvor tiden står stille. Der man som barn kan være i ett med natur og kultur time etter time – helt uforstyrret.

Klangen fra de dype skoger er klangen av et splittet menneske, som i møte med akademiske normer og krav drukner den naturlige og spontane musikalitet i den klassiske verdens korrekte og beherskede uttrykksform.

Klangen fra de dype skoger er klangen av et menneske som reiser seg igjen. Der skapertrang, vilje og tro vinner fram til slutt. Der identitet og musikk er ett, mens de trivielle instrumentale barrierer er passert og grensene kun møter motstand i egen modighet.

Klangen fra de dype skoger er musiker Bente Illevolds idé om å uttrykke sitt eget liv, forankret i tradisjon, identitet og kunstnerisk nyskaping. Fem komponister har blitt utfordret til å formidle Rendalens naturskjønnhet og musikalske tradisjoner med østerdølsens tilsynelatende mollstemte og avmålte karaktertrekk, gjennom nye komposisjoner for eufonium. Prosjektet rommer pr. 2019 sju verk, hvor de to største er foreviget på denne plata.

I møte med folkemusikken er det tvingende nødvendig å møte tradisjonsbegrepet. Tradisjonsforvaltning kan innebære reproduksjon, fornying og transformasjon – etablering av et nytt spillerom, i denne sammenheng en kompositorisk og musikalsk lekegrind. Med dette som utgangspunkt har Rune Rebne, Ludvig Elblaus og Bjørn Kruse stått fritt til å bruke og formidle tradisjonsmusikken i sine verk. Menneskenes og musikkens spillerom er bevegelige rom, som til enhver tid kan åpne for de uttrykk og muligheter som puttes inn eller trekkes ut. Innholdet i et slikt rom ligger i komponistenes og musikerens indre og utgjør MER enn en kunstnerisk ramme. For hvor er egentlig skillet mellom kunstneren og mennesket?

Bente Illevold

— From the vast mountain ranges of Røros in the North to Mjøsen's flat farmland in the South, extends a mighty mountain-driven current from Norway's largest river, the Glommen. It is Østerdalen (...) right next to Glomdalen, only separated by a mile wide keel, extending from the southeastern slopes of Trondfjeld and all the way to Aamot, the easternmost and deepest of the Østerdalen mountain clefts, 75 miles long, pervaded first by Tysla's and then by Rena's stream, which reunites with the Glommen at Aamot. It is the stunning valley of Tyldalen and Rendalen, the oldest, most fertile and most beautiful farming society in northern Østerdalen.

J.B. Bull (1916)

SOUNDS FROM THE DEEP FORESTS

Sounds from the deep forests is the sound of a human being who does not separate their identity from their music. It is a sound rooted in a simple upbringing with good values, in a society where time stands still...where, as a child, one can be one with nature and culture hour after hour – completely undisturbed.

Sounds from the deep forests is the sound of a divided human being, in the face of academic norms and demands, whose natural and spontaneous musicality drowns in the correct and restrained expression of the classical world.

Sounds from the deep forests is the sound of a human being rising again, where creativity, will, and faith win in the end, where identity and music are one, while the trivial instrumental barriers are breached and the boundaries only face resistance in their own boldness.

Sounds from the deep forests is musician Bente Illevold's idea of expressing her own life, rooted in tradition, identity, and artistic innovation. Five composers have been challenged to channel the natural beauty and musical traditions of Rendalen, together with the seemingly mellow and measured character traits of Østerdalen, through new compositions for euphonium. The project contains, as of 2019, seven works, where the two largest are preserved on this recording.

When facing folk music, it is imperative to meet the traditional concept. Tending to traditions can involve reproduction, renewal, and transformation – establishing a playing field, a compositional and musical playground in this context. With this as a starting point, Rune Rebne, Ludvig Elblaus, and Bjørn Kruse have been free to use and communicate traditional music in their works. The sphere of both man and music are movable rooms, which can open at any time to the expressions and possibilities that are put in or pulled out. The content of such a room lies within the composer's and the musician's inner self and constitutes MORE than an artistic frame. For where really is the distinction between artist and man?

Bente Illevold

OM VERKENE

DSDHT FOR EUFONIUM OG FIXED MEDIA (2015/2016)

*Bestilt med støtte fra Det norske
komponistfond av Bente Illevold.*

Alt materiale i dette stykket er på en eller annen måte utledet fra en gammel folkevis som heter «Den største dårlighet». Denne fant vi fram til da vi lette etter tradisjonsmusikk fra Rendalen der solisten kommer fra. Vi fikk tak i en versjon av en lokal sanger som het Brede O. Undseth, men valgte en versjon av Kristian P. Åsmundstad fra Kvikne/Ringebu på grunn av en liten ekstra detalj i melodien.

Spiller det egentlig noen rolle hvor materialet til stykket er hentet fra? På en måte gjør det ikke det. Dette er ikke en rekomponering av en folkevis og ikke et forsøk på å lage en versjon av den. Det er et grep for å forankre

alt arbeidet med «DSDHT» i noe. Folkevisa er som et bakteppe for all tenkingen rundt å skape stykket, og et fundament for det kunstneriske arbeidet. I tillegg viste det seg at solisten hadde denne visa som en favoritt.

Hva har vi brukt folkevisa til? Vi utledet alt materialet som solisten spiller fra tonematerialet i folkevisa. Gjennom forskjellige analyser, filtreringer og reorganisering av visa, skapte vi mer tonemateriale enn hva visa opprinnelig hadde. Vi har også på forskjellige måter forstørret og utvidet noen av gestene som finnes i folkevisa. I eksempelvis det lille sekstspranget som den versjonen av visa vi valgte starter med, har vi funnet andre veier enn bare å springe fra starttone til slutt-tone.

Den forhåndsinnspilte elektroniske lyden som følger solisten, er også hentet fra folkevisa. I første del er det lyden av stemmen som leser teksten som er behandlet. I andre del er det tonene solisten spiller som er utgangspunktet for alle overtoneklangene som lages elektronisk.

Dramaturgien i stykket er også hentet fra teksten i folkevisa. Melodien forandrer seg ikke, men det gjør virkelig teksten. Dette å gi bort hjertet sitt – altså «at give bort sin kjærlighet til den man ei kan få» – er dramaet i denne teksten. Den som har tatt sjansen på å erklære

sin kjærlighet og som føler seg sviktet, er den som snakker til oss. Vi tok ikke stilling til noe skyldspørsmål, men tolket det heller som en motstand. Dette å ikke få den man så gjerne vil ha. Denne idéen om motstand bruker vi i stykket.

I del 1 finnes teksten i den elektroniske delen, men den kan ikke tolkes eller forstås – den snakker utydelig. Eufoniumet gjør flere forsøk på å utforske gestene i folkemelodien uten å nå fram til selve melodien, og «snakker» heller ikke rent med bruk av bl.a. fluttertunge. Hvordan formulere sin kjærlighet når den ikke møtes eller når fram?

I del 2 er det sødmen og vakkerheten i forelskelsen som spilles ut. Vakre elektroniske overtoneklanger følger solisten som vakre tanker følger forelskelse og kjærlighet.

I del 3 er det fortvilelsen, sinnet, skuffelsen, raseriet som spilles ut, før stykket endelig når fram til og kanskje resignerer i folkemelodien. Folkemelodien som har sentimentet og melankolien i seg den dag i dag. Stykket ender her og har gjennom motstand kommet fram til endepunktet som hverken er forløsning eller håp. Det har strevet mot noe som fortsatt er uforandret. Hele stykkets historie har hatt en vilje til å stadig utforske motstanden og har til slutt kommet gjennom til noe. En løs-

ning på en ulykkelig forelskelse?

Er denne historien viktig for stykket? Ja og nei. For oss skaperne har det vært viktig å forankre stykket i noe, og dette har gitt energi og motstand inn i arbeidet og i det musikaliske materialet.

Er det viktig for lytteren? Det blir et valg som lytteren tar. Stykket forteller ikke historien om en kjærlighet som ikke ble noe av, men jobber etter de samme aksene som kanskje kunne ha vært en forløsning for den ulykkelige – altså en slags «per aspera ad astra».

Stykket kan utmerket godt nytes både uten og med noe forsøk på å gjenfinne historien – likefullt finnes den der. God lytting!

Ludvig Elblaus og Rune Rebne

**BOM–BOMBARDINO,
FOR EUFONIUM OG PERKUSJON**

Stykket ble bestilt i november 2016 av Bente Illevold til henne selv og slagverkeren Birger Mistereggen, med støtte fra Det norske komponistfond.

Musikerne ønsket at musikken skulle reflektere deres felles hjemkommune Rendalen i Østerdalen, med innslag av folkemusikken derfra. Bente selv er faktisk tippoldebarn av Sæming Hole, som sammen med sin bror Gurin er opphavsmann til en av folkevisene som titter frem i verket «Bom-bombardino»!

I boken «Østerdalsmusikken», fra 1943, av musikologen og folkemusikksamleren Ole Mørk Sandvik (1875–1976), er det notert ned en mengde fine temaer fra musikken slik den var blitt til gjennom generasjoner med tradering – en skikkelig musikalsk gullgruve!

Boken ble også brukt som grunnlag for jazztrompetisten Torgrim Sollids berømte LP «Østerdalsmusikk» (1975), hvor han sammen med en rekke topp jazzmusikere spilte inn 20 folkemelodier fra landsdelen og åpnet opp for en helt ny retning innen norsk jazz.

I «Bom-bombardino» er folkemusikken fra Østerdalen brukt i en annen type samtidsmu-

sikalsk kontekst som ikke er jazz. Tittelen henspiller på en av de italienske betegnelsene på eufonium, *bombardino*, og på slagverklyden «bom» – rett og slett! Verket ble uroppført 17. august 2018 på Åkrestua i Rendalen, med Anders Kregnes Hansen på perkusjonsinstrumenter. Han er også med på denne innspillingen og bidrar med fantastisk samspill med Bente!

Det 25 minutter lange verket består av mindre satser som veksler mellom elementer fra folkemusikken og min egen musikk med motivbearbeidelser, og mellom ulike klanglige omgivelser med perkusjonsinstrumentene til Anders, hvor Bente Illevolds lekende, virtuose og vakre eufoniumklang står i sentrum. Gjennom flere møter og samtaler ble musikken justert og tilpasset den uvanlige besetningen. Dialogen var positiv og veldig hyggelig, akkurat slik som godt samarbeid og medskaping skal være! Tanken var at verket skulle være beregnet på skolekonserter. Derfor måtte det være lett å frakte og rigge opp slagverkinstrumentene. Dette bidro til at komposisjonen fikk en utforming den ellers ikke ville fått!

Verket er en skikkelig utfordring for begge utøverne. Og sikkert også for lytterne! Delvis derfor er de enkelte satsene uavhengige av hverandre kronologisk. De er som selv-

stendige tablåer som kan tas ut og skape varierte sammenstillinger innen en helhet, avhengig av tidsrommet som er gitt i en konsert, for eksempel.

Fra Bente Illevold har jeg fått notene til følgende to melodier:

- Valsen «Grønaglimt», av Ivar Lutnæs
- Vals etter Gurin og Sæming Hole

Fra O.M. Sandviks bok «Østerdalsmusikken» er hentet følgende (OMS + sidetall og nr.)

- Pols fra Alvådal, opptegnet av O. Ryssdal (OMS side 144, nr. 143)
- Halling, etter Martinus Helgesen (OMS side 98 – 99, nr. 7 og 8)
- «Englis» (fra «Anglaise» (engelsk kontradans)), fra P. Høistad (etter Ole C. Prytz) (OMS side 204, nr. 1)
- Bruremarsj etter Karl Olsen, Trysil (OMS side 88, nr. 8b)

Bjørn H. Kruse

ABOUT THE WORKS

DSDHT FOR EUPHONIUM AND FIXED MEDIA (2015/2016)

Commissioned by Bente Illevold with support from The Norwegian Composers' Fund.

All the material in this piece is one way or another derived from an old folksong called "The Greatest Woe."

We found this one when we were looking for traditional music from Rendalen, where the soloist comes from. We got a version from a local singer called Brede O. Undset, but chose a version from Kristian P. Åsmundstad from Kvikne/Ringebu because of a little extra detail in the melody.

Does it really matter where the source material for the piece comes from?

In a way, it doesn't. This is not a recomposing of a folksong and not an attempt to make another version of it. It's a way to anchor all the work with *DSDHT* onto something. The folk tune is a backdrop for all of the thought that goes into creating the piece, and a foundation for the artistic work. In addition, it turned out that this tune is a favorite of the soloist's.

What did we use the folksong for?
We conceived all the material that the soloist plays from the tonal material in the folk tune. Through various analyzes, filtering, and reorganization of the song, we created more tonal material than what was originally in the tune. We have also, in various ways, enlarged and expanded some of the gestures within the folk song. For example, with the opening minor sixth leap from the version of the song we chose, we have found other ways than just jumping from the starting note to the end tone.

The pre-recorded electronic sound that follows the soloist is also taken from the folk song. In the first part, it is the sound of the voice reading the text that has been processed. In the second part, the tones the soloist plays are the starting point for all of the overtone sounds that are created electronically.

The dramaturgy of the piece is also taken from the text of the folksong. The melody doesn't change, but text really does. Giving away one's heart – that is, "giving one's love away to one whom one cannot get" – is the drama of this text. The one who has taken the chance to declare their love and who feels let down is the one who speaks to us.

We did not address any question of guilt, but interpreted it as a resistance: the concept of unrequited love. We use this idea of resistance in the piece.

In Part 1 we find the text in the electronic section, but it cannot be interpreted or understood – it speaks indistinctly. The euphonium makes several attempts to explore the gestures of the folk tune without reaching the melody itself, nor does it "speak" purely with the use of, among other things, flutter tongue. How to articulate one's love when it is not reciprocated or does not reach through?

In Part 2, the sweetness and beauty of the infatuation is played out. Alluring electronic overtone sounds follow the soloist like beautiful thoughts follow infatuation and love.

In Part 3, it is the despair, the anger, the disappointment, the rage that plays out before the piece finally reaches and perhaps resigns

into the folk tune – the folk tune that still carries the sentiment and melancholy in it to this day. The piece ends here and has, through resistance, come to the endpoint, which is neither redemption nor hope. It has strived for something that remains unchanged. The whole story of the piece has had a will to constantly explore the resistance and has finally come through to something. A solution to unrequited love?

Is this story important to the piece? Yes and no. For us creators, it has been important to anchor the piece in something, and this has brought energy and resistance into the work and into the musical material.

Is it important for the listener? That becomes a choice that the listener makes. The piece does not tell the story of unrequited love, but works on the same axes that might have been redemption for the unhappy – thus a kind of *per aspera ad astra*.

The piece can very well be enjoyed both without and with any attempt to re-invent the story – however, it exists there.

Happy listening!

Ludvig Elblaus og Rune Rebne

**BOM-BOMBARDINO,
FOR EUPHONIUM AND PERCUSSION**

Commissioned in November 2016 by Bente Illevold for herself and percussionist Birger Mistereggan with support from The Norwegian Composers' Fund.

The musicians wanted the music to reflect their common home municipality of Rendalen in Østerdalen, via elements of folk music from there. Bente herself is actually the great grandchild of Sæming Hole, who together with his brother Gurin, is the originator of one of the folk songs that peeks out in the work *Bom-bombardino*!

In the book *Østerdalen Music* (1943) by the musicologist and folk music collector Ole Mørk Sandvik (1875 –1976), we find notated a number of delightful themes from the music, just like they were passed down through generations—a real musical gold mine!

The book was also used as a foundation for jazz trumpeter Torgrim Sollid's famous LP *Østerdalsmusikk* (1975), where he, along with a number of top jazz musicians, recorded 20 folk tunes from the region, opening up a whole new direction within Norwegian Jazz.

In *Bom-bombardino*, folk music from Østerdalen is used in a different type of contemporary musical context that is not jazz. Simply put, the title reflects one of the Italian designations for the euphonium – *bombardino* – and the percussive sound “boom” in Norwegian (bom). The work premiered on August 17, 2018 at Åkrestua in Rendalen, with Anders Kregnes Hansen on percussion. He also participates on this recording and contributes to a fantastic interaction with Bente!

The 25-minute piece consists of smaller movements that alternate between elements from folk music and my own music with motivic development, and between different sonic surroundings with the percussion instruments of Anders, where Bente Illevold's playful, virtuosic, and beautiful euphonium sound is at the center. Through several meetings and conversations, the music was adjusted and adapted to the unusual instrumentation. The dialogue was positive and very enjoyable, just as good collaboration and co-creation should be! The idea was that the work should be intended for school concerts, so it had to be easy to carry and set up percussion instruments. This contributed to a compositional design that may not have otherwise been carried out!

The work is a real challenge for both perform-

ers, and probably for the listeners too! That is in part why the individual movements are chronologically independent of each other. They are like independent tableaux that can be extracted and can create varied compositions within a whole, depending on the amount of time provided for a concert, for example.

I have received the scores for the following two melodies from Bente Illevold:

- The waltz “Grønaglimt” by Ivar Lutnæs
- Waltz after Gurin and Sæming Hole

The following melodies are from O.M. Sandvik's book *Østerdalen Music* (OMS + page number and no.)

- Pols from Alvdal, notated by O. Ryssdal (OMS pg. 144, no. 143)
- Halling, after Martinus Helgesen (OMS pgs. 98-99, nos. 7 and 8)
- “Englis” (from “Anglaise” (English contredanse)), from P. Høistad (after Ole C. Prytz) (OMS pg. 204, no. 1)
- Bridal March after Karl Olsen, Trysil (OMS pg. 88, no. 8b)

Bjørn H. Kruse

BENTE ILLEVOLD
EUFONIUM / EUPHONIUM

Bente Illevold (f. 1983) kommer fra Rendalen i Østerdalen, og spiller eufonium. Gjennom de siste årene har hun markert seg som en innovativ utøver og høstet anerkjennelse for sine framførelser av flere nye verker for instrumentet, nasjonalt og internasjonalt. Hun har masterutdanning fra Norges musikkhøgskole, og har spilt med flere av landets profesjonelle korps og orkestre. Bente er brennende opptatt av å utvide eufoniumrepertoaret og la instrumentet utfolde seg i nye konstellasjoner og sammenhenger. Til daglig arbeider hun som frilansmusiker og er jevnlig å se som gjestelærer ved landets utdanningsinstitusjoner og som solist ved internasjonale festivaler.

Bente er en internasjonal S.E. Shires-eufoniumartist, og spiller eksklusivt på Shires Q41 eufonium.

***Bente Illevold** (b. 1983) comes from Rendalen in Østerdalen and plays the euphonium. Over the past few years, she has left her mark as an innovative performer and has gained recognition for her performances of several new works for the instrument, both at home and abroad. She has a master's degree from the Norwegian Academy of Music and has performed with several of the country's professional bands and orchestras. Bente is passionate about expanding the euphonium repertoire and allowing the instrument to unfold in new constellations and contexts. She works daily as a freelance musician and is regularly invited as a guest teacher at the country's educational institutions and as a soloist at international festivals.*

Bente is an international S.E. Shires euphonium artist, and performs exclusively on Shires Q41 euphoniums.

ANDERS KREGNES HANSEN
SLAGVERK / PERCUSSION

Anders Kregnes Hansen (f. 1983) er en slagverker med sterkt fokus på samtidsmusikk, performance og nyskapende sjangre. Han utmerker seg både som kammermusiker og solist. Hansen er en allsidig musiker, som jevnlig har oppdrag med de fleste profesjonelle orkestrene i Norge, samt i samtidsensemblerne Aksiom og Oslo Sinfonietta. Han medvirker også på flere innspillinger innen samtidsmusikk, klassisk, jazz og pop/rock. Av disse er flere blitt nominert til Spellemannprisen. Som pedagog har han holdt mesterklasser ved flere musikkutdanninger i Norge.

Hansen har en mastergrad i utøvende klassisk slagverk fra Norges musikkhøgskole, hvor han studerte under lærerne Kjell Tore Innervik og Tomas Nilsson. Under disse studiene skrev han en avhandling om komponister og utøvere i kreativt samarbeid.

Anders Kregnes Hansen (b. 1983) is a percussionist with a strong focus on contemporary music, performance, and innovative genres. He excels both as a chamber musician and soloist. Hansen is a versatile musician who regularly works with most of the professional orchestras in Norway, as well as in the contemporary ensembles Aksiom and Oslo Sinfonietta. He also has contributed to several recordings in contemporary music, classical, jazz, and pop/rock. Of these, several have been nominated for the Norwegian Grammy Award (Spellemannprisen). As an educator he has held masterclasses at several musical institutions in Norway.

Hansen holds a master's degree classical percussion performance from the Norwegian Academy of Music, where he studied under Kjell Tore Innervik and Tomas Nilsson. During these studies he wrote a dissertation on composers and performers in creative collaboration.

RUNE REBNE
KOMPONIST / COMPOSER

Rune Rebne (f. 1961) begynte sine musikkstudier i 1985, og tok diplomeksamen i komposisjon ved Norges musikkhøgskole i 1997. Han er for tiden førsteamanuensis i komposisjon og ph.d.-kandidat ved Norges musikkhøgskole, Oslo.

Rebne har laget både instrumental- og elektroakustisk musikk, ved siden av å arbeide med musikk for moderne dans og teater. Hans verker har vært fremført ved forskjellige festivaler i Norge og i utlandet. Han mottok Norsk Komponistforenings pris for Årets Verk 1995.

Rebne har de senere årene laget mye musikk for scene – både teater og dans sammen med Ludvig Elblaus. Også produksjoner med sensorer og egenprodusert mjukvare. Han har og virket som kunstnerisk leder og instruktør for teaterforestillingerne «Blod, jern og olje vol. 1 og 2» (2011–2012).

_____Rune Rebne (b. 1961) began his musical studies in 1985, and graduated with a diploma in composition from the Norwegian Academy of Music in 1997. He is currently Associate Professor of Composition and a PhD candidate at the Norwegian Academy of Music in Oslo.

Rune Rebne has created both instrumental and electroacoustic music, in addition to working with music for modern dance and theater. His works have been performed at various festivals in Norway and abroad. He received the Norwegian Society of Composers' award for Work of the Year, 1995. He has in recent years created much music for stage – both theater and dance, together with Ludvig Elblaus – in addition to productions with sensors and self-produced software. Rune Rebne has also acted as Artistic Leader and Director for the theater performances of Blood, Iron, and Oil, vol.1 and 2 (2011–2012).

LUDVIG ELBLAUS
KOMPONIST / COMPOSER

Ludvig Elblaus (f. 1981) bor i Stockholm. Han har en master fra Kungliga Tekniska Högskolan, Stockholm med spesialisering innen lyd og interaksjonsdesign, og en ph.d. fra samme institusjon.

Elblaus sine studier i interaksjonsdesign har gjort at hans kunstnerskap de senere årene har gått fra å arbeide kun med lyd til å arbeide med lyd og video innen scenekunst og installasjonskunst.

I sitt virke i Sverige har han bl.a. arbeidet med interaktiv sanntidsmanipulering av stemme i en opera for Norrlandsoperan.

I Norge har han i samarbeid med Rune Rebne de siste årene bl.a. gjort teaterstykker som «Nattsvermar» og bestillingene «lit» for 2 gitarer og «Mmet» for ensemble og live videomanipulasjon.

_____Ludvig Elblaus (b. 1981) lives in Stockholm. He holds a master's degree, with a specialization in sound and interactive design, from the KTH Royal Institute of Technology in Stockholm, and a Ph.D. from that same institution. The synthesis of these sound and interactive designs has meant that Elblaus' artistry in recent years has gone from working only with sound to working with sound and video, approaching both performance and installation art.

His work in Sweden includes, among other things, a project for an opera utilizing interactive real-time voice manipulation for The NorrlandsOperan.

In Norway, in collaboration with Rune Rebne, he has in recent years created theater works such as Nattsvermar, the commissioned works lit for 2 guitars, and Mmet for ensemble and live video manipulation.

BJØRN KRUSE
KOMPONIST / COMPOSER

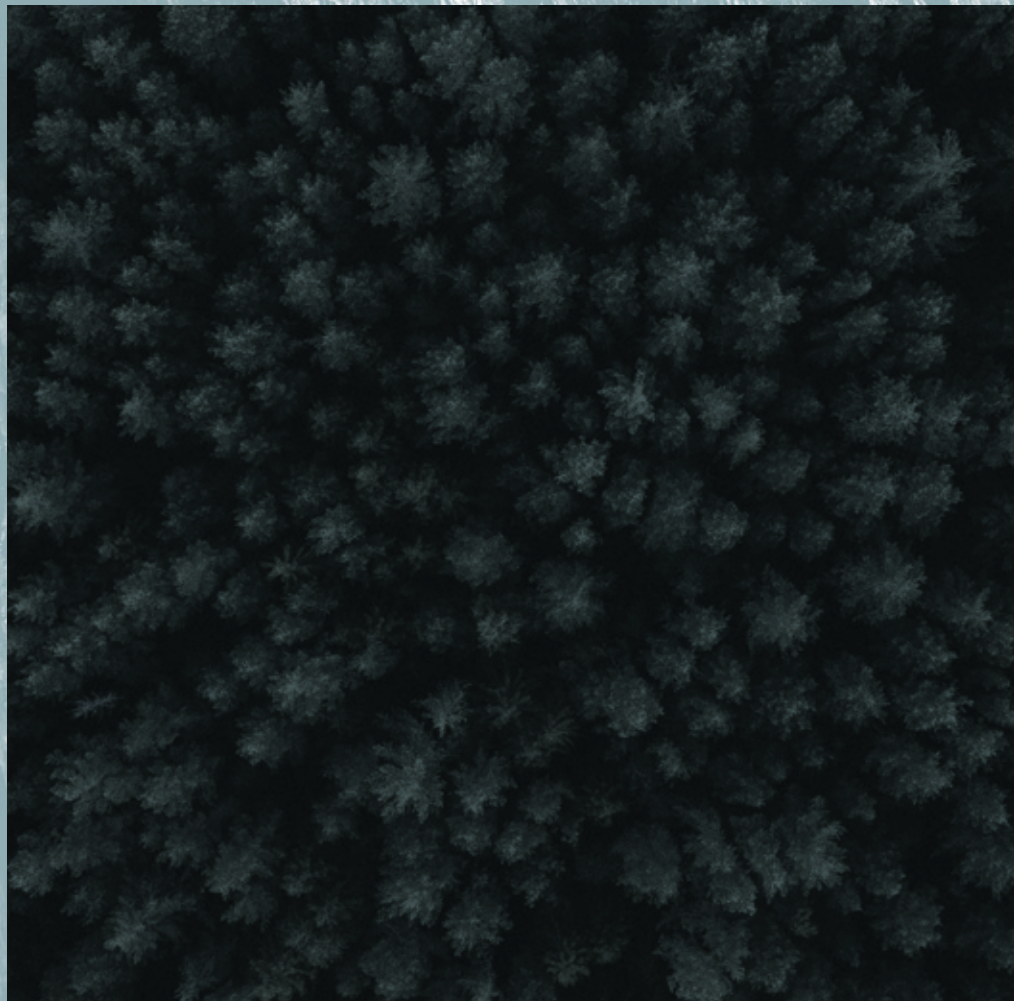
Bjørn Kruse (f. 1946) er født i London, England, og oppvokst i England, Norge og USA før han slo seg ned i Norge i 1972. Han har studert ved UCLA, California og Norges musikkhøgskole i Oslo. Han fikk sin bachelor (klarinet) i 1975 og diplomeksamen i komposisjon i 1977. Siden 1976 har han undervist ved Norges musikkhøgskole og ble professor i komposisjon der i 1997 og professor emeritus i 2013.

Kruse har en verkliste som teller mer enn 150 titler, fra kammermusikk og korverk til større orkesterverk og fire operaer. Blant nyere priser kan nevnes musikkforleggenes Årets verk (for klarinettkonserten «Chronotope») i 2016, Spellemannprisen i kategorien Årets komponist i 2018 og Lindemanprisen 2018 som komponist. (For mer biografisk informasjon, se bjornkruse.com.)

_____ Bjørn Kruse (b. 1946) was born in London, England, and raised in England, Norway, and the United States before settling in Norway in 1972. He has studied at UCLA in California and at the Norwegian Academy of Music in Oslo. He received his bachelor's degree (clarinet) in 1975 and Diploma in Composition in 1977. He has taught at the Norwegian Academy of Music since 1976 and became Professor of Composition there in 1997 and Professor Emeritus in 2013.

Bjørn Kruse has a catalogue of works that counts more than 150 titles, from chamber music and choir works to major orchestral works and four operas. Recent awards include the Norwegian Music Publishers Association's Work of the Year (for the clarinet concerto Chronotope) in 2016, the Norwegian Grammy Award (Spellemannprisen) in the category Composer of the Year in 2018, and the Lindeman Prize (composer) in 2018. (For additional biographical information, see bjornkruse.com.)

RECORDED IN JAR CHURCH, BÆRUM, 8–10 APRIL 2019

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES: BENTE ILLEVOLD / RUNE REBNE / LUDVIG ELBLAUS / BJØRN KRUSE

ENGLISH TRANSLATION: LEANN CURRIE

BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG

COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

COVER PHOTO AND ILLUSTRATION PHOTOS:

WIKIMEDIA COMMONS CC LICENCE + PEXELS.COM CC LICENCE

ARTIST PHOTOS: CF-WESENBERG [KOLONIHAVENSTUDIO.NO]

PHOTO OF RENDALSSØLEN: JØRN KRISTENSEN

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY

CREOS VEDERLAGSFOND

RENDALEN MUNICIPALITY

LAWO
CLASSICS

LWC1195
© 2020 LAWO | © 2020 LAWO CLASSICS
WWW.LAWO.NO

KLANGEN FRA DE DYPE SKOGER

BENTE ILLEVOLD—EUPHONIUM
ANDERS KREGNES HANSEN—PERCUSSION

RUNE REBNE (*1961)
LUDVIG ELBLAUS (*1981)

DSDHT FOR EUPHONIUM
AND FIXED MEDIA (2015/2016)

- 01. PART I 06:38
- 02. PART II 08:43
- 03. PART III 06:09

BJØRN KRUSE (*1946)

BOM-BOMBARDINO FOR EUPHONIUM
AND PERCUSSION (2016)

- 04. PART 1 04:06
- 05. PART 2 02:35
- 06. PART 3 00:51
- 07. PART 4 01:14
- 08. PART 5 02:32
- 09. PART 6 01:56
- 10. PART 7 01:23
- 11. PART 8 04:12
- 12. PART 9 00:50
- 13. PART 10 00:51
- 14. PART 11 00:44
- 15. PART 12 03:37

www.lawo.no

LAWO
CLASSICS

ALL RIGHTS RESERVED LAWO CLASSICS
LWC1195 TT 46:28 © 2020 © 2020
CD STEREO / RECORDED IN DXD 24BIT/352.8KHZ

